

РЕШЕНИЕ

№ 5535

гр. София, 24.09.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 17.09.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1162** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано по жалба на В. А. Б. от [населено място], срещу Решение № ПИ-2/02.01.2018г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) – С., постановено по жалба, подадена по административен ред по описа на Дирекцията срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ С170022-022-0082860/12.12.2017г., издадено от М. И. ст.публичен изпълнител при ТД на НАП С. град. С обжалваното решение жалбата срещу Постановлението е оставена без уважение, като неоснователна. Жалбоподателката оспорва постановлението като се позовава на свръхобезпеченост на дълга ѝ в нарушение на принципа за съразмерност поради едновременното налагане и на запори върху банкови сметки и възбрана и неспазване на изискването да не се възпрепятства задълженото лице да извършва каквато и да било дейност. Обезпечителните мерки били наложени неправомерно многократно върху един и същ имот за едно и също вземане (процесните са втори). В постановлението неправилно били посочени разпоредби на ДОПК относими за запора на движима вещ. В постановлението не била посочена обезпечителна нужда, не било доказано, че събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително затруднено, поради което било немотивирано с фактически основания. Не била приложена оценка на имота от независим оценител, за да може да се установи цената на възбранения имот, нито актуална данъчна оценка. Оспорва изслушаната и приета по делото ССчЕ, тъй като цитираните аналози не са отразявали обективно пазарната цена на недвижимите имоти, сходни на процесния, а и е следвало такава оценка да се

направи преди възбраната. Позовава се на решение на АССГ, с което е потвърдено постановлението за налагане на заповор върху банкови сметки. Доколкото тази наложена обезпечителна мярка обхваща както наличните, така и постъпващите суми по всички шест банкови сметки на жалбоподателката, не е налице обезпечителна нужда от налагането и на възбрана за обезпечаване на същото задължение. Искането е за обявяване нищожно на Решението за потвърждаване на ПНОМ, алтернативно за отмяната му и отмяната на потвърденото с него ПНОМ. Претендира разносните по делото съгласно представен списък.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юр.к. А. оспорва жалбата, като твърди законосъобразност и правилност на решението и постановлението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Сочил, че е налице изискуемо вземане, не било налице свръхобезпечение, като наложеното такова било под размера на вземането, което е и лихвоносно. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение.

Съдът установил следното:

На жалбоподателката е издаден РА № Р-22221416004028-091-001/04.08.2017г. За събиране на задълженията по този РА и по данъчни декларации по ЗДДФЛ № [ЕГН]/27.04.2009г. и № 2214X507/12.04.2007г. на основание чл.221 от ДОПК е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017г., като е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх.№ С 170022-048-0194644/12.12.2017г. на осн. чл.221 от ДОПК и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ С 170022-022-0082860/12.12.2017г. за възбрана на недвижим имот. С постановлението от 12.12.2017г. за задължения в размер на 233276, 92 лв., от които главница 174121, 40 лв. и лихва 59155, 52 лв., на основание чл.200 от ДОПК и чл.205, във връзка с чл.195, ал.1-3 от ДОПК е наложена възбрана върху подробно описан апартамент, находящ се в [населено място], с данъчна оценка 173408, 40 лв. постановлението е връчено на 15.12.2017г. на жалбоподателката.

Извън горното следва да се има предвид и следната хронология по обезпечаване с предварителни мерки на установените задължения на жалбоподателката:

Докато е траела ревизията по издаване на РА № Р-22221416004028-091-001/04.08.2017г., предполагаемите преди издаването му задължения са обезпечени със заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки в ТБ за сумата от 175629, 88 лв. с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК изх.№ С 170022-023-0002508/06.07.2017г. и възбрана върху същия имот – Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С 170022-023-0002940/09.08.2017г.

След издаването на РА № Р-22221416004028-091-001/04.08.2017г., на основание чл.121, ал.6 от ДОПК е издадено Постановление за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх.№ С 170022-139-0002013/30.08.2017г., с което е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки – заповор и възбрана, посочени по-горе.

На основание чл.208, ал.1 от ДОПК е издадено Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки изх.№ С 170022-024-0033688/21.12.2017г., с което са отменени двете постановления изх.№ С 170022-023-0002508/06.07.2017г. за заповор и изх.№С 170022-023-0002940/09.08.2017г. за възбрана.

Постановление с изх.№ С 170022-022-0082860/12.12.2017г. е обжалвано по

административен ред, като с Решение № ПИ-2/02.01.2018г. заместник директорът на ТД на НАП-С. е оставил жалбата без уважение. Решаващият орган е оставил жалбата без уважение.

Следва жалбата до съда. В съдебното производство са приети като доказателство административната преписка, заключение по съдебно оценителна експертиза за пазарната цена на възбранения имот, писмени доказателства във връзка с изготвяне на оценката, представена е данъчна оценка, изготвена 2017г. и удостоверение от СО, че данъчната оценка към 31.12.2016г. е в размер на 174 297, 70 лв.

Заключението по СОЕ (л.337 и сл.) е определило каква е пазарната цена на възбранения с процесното постановление недвижим имот към датата на налагане на възбраната – 268 650 лв. Вещото лице е приложило метода на сравнителната стойност (пазарен подход) като е ползвало пазарни аналози, на база действително сключени сделки. Работило е по допълнителни материали, предоставени от Агенцията по вписванията. В съдебно заседание уточнява, че няма съществена разлика между цената при договорна ипотека и при покупко-продажба. Приема, че пазарните цени са за стандартно изпълнение.

По делото е представен и РА № Р-22221415008351-091-001/17.02.2017г., издаден в резултат на извършената ревизия на жалбоподателя. С РА са установени задължения в общ размер на 2 770 587, 58 лв. ведно със съответните лихви.

Установява се, че постановление изх.№ С170022-139-0002013/30.08.2017г. е потвърдено при съдебното обжалване пред АССГ съгласно решение № 2527/16.04.2018г. по адм.дело № 1117/2018г. като е отхвърлена жалбата на В. Б. срещу потвърждаването му от ответника с Решение № ПО-176/28.12.2017г.

При горната фактическа обстановка съдът намира следното:

Жалбата е допустима – подадена по реда и на основание чл.197, ал.2 ДОПК, срещу подлежащото на съдебно обжалване решение на директор на съответната ТД на НАП, постановено при обжалване по административен ред на постановление за налагане на обезпечителни мерки; в 7 дневния срок от връчване на решението, от надлежна страна, адресат на обезпечителните мерки.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При служебната проверка на обжалвания акт, дължима от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган – зам.директор на ТД на НАП – С., който е замествал титуляра, съгласно представените заповеди за упълномощаване и отсъствие. Решението е издадено и в кръга на предоставените правомощия на този орган – директор на ТД на НАП - по чл.197, ал.1 ДОПК, както и е издадено в съответната форма. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му и не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Що се отнася до спазването на материалноправните разпоредби съдът намира следното:

1) Към момента на издаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ С170022-022-0082860/12.12.2017г. вече е била наложена възбрана върху същия имот, за същото задължение на жалбоподателката, с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С 170022-023-0002940/09.08.2017г. и за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх.№

С 170022-139-0002013/30.08.2017г. Впоследствие тази мярка е отменена, но впоследствие – на 27.12.2017г., след издаването на 12.12.2017г. на процесното постановление. Към датата на издаване на обжалваното постановление -12.12.2017г. е била факт една възбрана върху същия имот за същото задължение (до 27.12.2017г.), което прави тази възбрана повторна и съответно незаконосъобразна към момента на издаване на постановлението.

2) Не е мотивирана дължимата преценка по чл.195, ал.2 от ДОПК за съразмерност на обезпечителната мярка - дали без обезпечението ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. По отношение на същия длъжник са налице данни за наложена друга обезпечителна мярка - запор върху банкови сметки. Този запор, наложен първоначално като предварителна мярка, е с продължено действие с постановление с изх.№ С 170022-139-0002013/30.08.2017г. потвърдено при съдебното обжалване и не е отменен с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки изх.№ С 170022-024-0033688/21.12.2017г. В същото е признато, че възбраната върху имота следва да се отмени "съгласно чл.208, ал.1 от ДОПК - несъразмерност на наложените обезпечителни мерки". Тоест публичният изпълнител приема, че е налице несъразмерност на обезпечителните мерки и отменя едната, в случая възбраната, като оставя запора. В това постановление не е упоменато, че възбраната се отменя поради наличие на повторна възбрана, а че е налице несъразмерност на наложените обезпечителни мерки, с което се признава, че възбраната е несъразмерната обезпечителна мярка.

В обжалваното постановление само бланкетно е посочено „като взех предвид, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане...". Тази констатация не е конкретно мотивирана, примерно с поведението на длъжника, със състоянието на неговото имущество, сметки.

3) Не е спазено изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК да се мотивира съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда, като и постановлението и решението, не са мотивирани по това изискване. Административният орган не изследвал имуществото на жалбоподателката и не е направил констатации в тази посока, за да се прецени състоянието на сметките, разполагаемото имущество, годно за обезпечение. По съображенията, изложени по-горе, съдът формира краен извод, че следва да се отмени обжалваното решение и потвърденото с него постановление.

При този изход на делото, с оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски съдът присъжда такова на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК в размер общо на 760 лв. – 10 лв. държавна такса, 600 лв. адвокатско възнаграждение, намалено поради прекомерност, 150 лв. депозит за вещо лице. Съдът намира, че е основателно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, предвид и вида на делото – такова по оспорване действия на публичен изпълнител, по аргумент от чл.10, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения вр. с §1 от ДР.

Воден от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-2/02.01.2018г. на зам.директора на ТД на НАП-С. и постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№

С170022-022-0082860/12.12.2017г., издадено от М. И. ст.публичен изпълнител при ТД на НАП С. град.

ОСЪЖДА директора на ТД на НАП-С. да заплати на В. А. Б. с ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 760 лв. (седемстотин и шестдесет лева).

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: